

- παρνεύσαγω.** παρνεύσαχθῆναι. Εὐγ. Βούλγ. 782.
- παρνεύσθαι.** Εὐγ. Βούλγ. 782.
- παρνεύσεις,** ἡ. Ἴταλ. ingereanza. Λεξ. νομοτ. 40.
- παρνευλικιώθη** ὁ διάδοχος. Γ. Σουρῆς, ἐν Ῥωμῆφ, 5 Ἀπρ. 87.
- παρνευτικός,** 3. Γ. Γεράκ. 74. — Θ. Λιθ. — Ἀκρ. 24 Ὀκτ. 95. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.
- παρνευτικῶς.** Ἀ. Π. Μισ. 74. — Ἰω. Πανταξ. 88. — Λ. Μελετόπ. 88. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.
- παρνεύτω.** Ν. Κοντοπ. λ. 89. — Ἐμ. Ροιδ. 93. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.
- παρνεύσως.** «Ἐφ.» 5 Φεβρ. 89.
- παρνευόω-ῶ.** Ἐμ. Εὐθ. Γουβέλ. 82. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.
- παρνεύσις,** ἡ. Π. Καλλιγ. — Ἐμ. Ροιδ. 66. — Ἰ. Ν. Βαλ. 71. — Ἀγ. Βλ. 73. — Ν. Κοντ. λ. 89.
- παρνευλισθαίνω.** παρνευλισθῆσας. Ἀλ. Λυκούργ. ἐν Πανδ. 63.
- παρνευολητής,** ὁ. Ἀκρ. 7 Ἰουν. 87.
- παρνευομή,** ἡ. τὸ κοινῶς βερέμι. Ὀνομ. ναυτ. 58. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.
- παρνευοτιδίεμαι.** Εὐγ. Βούλγ.
- παρνεύρατια,** τά. Ὀνομ. ναυτ. 58. — Ἀγ. Βλ. λ. 97. — Διαφέρει τῆς κοινῆς προφορᾶς μόνον κατὰ τὸ ε.
- παρνευεϊκάζω.** Εὐγ. Βούλγ.
- παρνευέω-ῶ.** Ἀ. Β. ἐν Πανδ. 15 Ἰουν. 70. — Ἐν τοῖς Λεξ. τοῖς ἀρχ. μόνον τὸ παρνευεῖσθαι εὐρηταί.
- παρνευητής,** ὁ. Γρ. Ζαλίχ. λ. 09. — Γ. Ρουσιᾶδ. — Κ. Ἡρακλειδ. 40.
- παρνευολισθαίνω.** Θ. Παπαδημητρακόπουλ. 81.
- παρνευίδειξις,** ἡ. Εὐγ. Βούλγ.
- παρνευίθετα,** τά. κοιν. παρατσούκλια. Α. Σ. ἐν Ἀκρ. 3 Δεκ. 95. — Πρδλ. παρνευίθωμα καὶ παρνευίθωμα.
- παρνευισκέπτομαι.** Σπ. Μωραῖτ. ἐν Ἀθηναίφ, 74.
- παρνευιτροπαί,** αἱ. Αἰών 9 Δεκ. 86.
- παρνευίτροπος,** 2. Ἰόν. κώδ. — Ἐλ. κώδ. 61. — Ἀγ. Βλ. λ. 71. — Ἄστν 4 Φεβρ. 95.
- παρνευώνυμα,** τά. Ἀ. Μήλ. 90. — Δ. Γρ. Καμπούρ. ἐν Ἄστει 1 Ἀπρ. 94. — Ἰδε καὶ παρνευώνυμα.
- παρνευογράφος,** ὁ γράφων Πάρεργα. Σύλλογος 7 Ἰουν. 89.
- παρνευομαθής,** 2. παρνευομαθῶν τι,
- σχεδὸν ἴσον τῷ Γαλ. dilettante. Ἄστν 5 Φεβρ. 91 καὶ 11 Ἰουν. 94.
- παρνευογιότης,** ὁ. Γ. Μ. Βιζ. ἐν Ἄστει 11-2 Αὐγ. 91.
- παρνευομάτια,** τά. Κ. ἐν Ἀκρ. 28 Δεκ. 87. — Ἐν τῷ Λεξ. τοῦ Ἀθ. Σακελ. φέρεται μὲν τὸ πάρεργμα, ἐνικ. οὐδετ. ὡς ἐκ τοῦ Ἰπποκράτους, ἀλλὰ λέγεται, ὅτι ἐσφαλμένη ἡ γραφή, ἀντὶ παραίρημα.
- παρνευομήνευμα,** τό. Ἀθ. Σακελ. λεξ. ἐν ἔρμ.
- παρνευομήνευσις,** ἡ. Εὐγ. Βούλγ. 782. — Γερ. Μαυρογιάν. 89. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.
- παρνευοπνυσις,** ἡ. λεξ. νομοτεχν. 40.
- παρνευοπνυτικὸν δικαιοσύμιον.** τό. Ἴταλ. titolo orrefizio. Λεξ. νομοτεχν. 40.
- παρνευτικός,** 3. (ιατρ.) Γ. Καραμήτσ. 79.
- παρνευομολογία,** ἡ. Γ. Πανταξίδ. 74. — Γ. Ν. Χατζίδ. ἐν Πλάτωνι, 84.
- παρνευομολογικός,** 3. (συσχέτισις.) Γ. Ν. Χατζίδ. 98.
- Παρνευογιῶν** δῆμος ἐν Ναυπακτίᾳ. Ἐφ. Κωδ.
- παρνευετήριον,** τό. (συννευτευτήριον, Γαλ. rendezvous.) Ἰκ. Γ. Λάτρ. — Ὅχι τόσον κατάλληλος λέξις. — Πρδλ. καὶ τὸ ἐξῆς βῆμα.
- παρνευοικωμαί που.** Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἀκρ. 10 Ἀπρ. 96. — Ἐν τῇ παλαιᾷ γλώσσῃ δὲν φαίνεται νὰ εἶχε τὸ βῆμα τοῦτο τὴν σημερινὴν σημασίαν.
- παρνευή,** ἡ. «εὐχαὶ καὶ παρνευαὶ τοῦ στεφανώματος.» Σ. Α. Κ. 51. — Ἰδε τὴν εἰς τὴν λέξ. παραγραμματοῦς σημειώσιν μου.
- παρνευομέριος** (ὁ Θ. Φαρμακίδης τῆς ἐν Βιέννῃ καπέλλης τοῦ ἀγ. Γεωργίου.) Ἐρμ. λόγ. 17.
- παρνευθεις,** ἡ. Σπ. Ζαμπ. 59.
- παρνευορητήρια,** τά. Γ. Σουρῆς, 86.
- παρνευορητής,** ὁ. Ἀκρ. 2 Μαΐου 98.
- παρνευοκατίον** ἄσμα, τό. Γρυπάρης ἐν Ἐστ. εἰκονογραφημ. 14 Μαΐου 95.
- παρνευοκλιότης,** ἡ. Ἰ. Δεκιγ. 63.
- παρνευοκλιώσις,** ἡ. Εὐγ. Βούλγ.
- παρνευοκλιότης,** ἡ. Κ. Κούμ.
- παρνευογαγιῶν.** τό. Ἰκ. Γ. Λάτρ. — Πρακτ. φιλεκαταιδευτ. Ἐταιρίας, 49. — Ἀγ. Βλ. λ. 71.
- παρνευογαγωγικός,** 3. (κατάστημα.) Ε. Α. Σῆμ. 49.
- παρνευογαγωγός,** ἡ. Κ. Μακρῆς, 89. — Στ. Ἐν. ἐν Βρετ. ἀστ. 29 Φεβρ. 92.
- παρνευοκότης,** ἡ. Ἀκρ.

